

РЕШЕНИЕ

№ 19334

гр. София, 24.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 88 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА
ПЕТКОВА

при участието на секретаря БОЖИДАРА П. КУБАДИНОВА
като разгледа докладваното от ЛОРА ЛЮБ. ДИМОВА ПЕТКОВА
Гражданско дело № 20231110138476 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 235 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, уточнена с молба от 17.07.2023 г., депозирана от З. С. Н. с ЕГН ***** и П. С. Н. с ЕГН ***** срещу [фирма], ЕИК *****, с която са предявени при условията на субективно съединяване отрицателни установителни искове по чл. 439 ГПК, че ищцата З. С. Н. не дължи на ответното дружество сумата от 3,55 лв. – главница, представляваща стойност на доставена и потребена топлинна енергия в топлоснабден имот – апартамент № 1, находящ се в [адрес], аб. № **** за периода от 01.03.2019 г. до 06.07.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 07.07.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от 21, 36 лв. – присъдени съдебни разноски по гр.д. № 50741/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 160 с-в, тъй като вземането е погасено чрез прихващане по изпълнително дело № 20237900400341 по описа на ЧСИ М. преди образуването на изп.д. № 1396/2023 г. на ЧСИ С. Я., както и че ищцата П. С. Н. не дължи на ответното дружество сумата от 3,55 лв. – главница, представляваща стойност на доставена и потребена топлинна енергия в топлоснабден имот – апартамент № 1, находящ се в [адрес], аб. № **** за периода от 01.03.2019 г. до 06.07.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 07.07.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от 21, 36 лв. – присъдени съдебни разноски по гр.д. № 50741/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 160 с-в, тъй като вземането е погасено чрез прихващане по изпълнително дело № 20237900400341 по описа на ЧСИ М. преди образуването на изп.д. № 1396/2023 г. на ЧСИ С. Я..

В исковата молба се твърди, че срещу З. С. Н. с ЕГН ***** и П. С. Н. с ЕГН

***** са издадени съответно изпълнителен лист № 6238 от 14.03.2023 г. и изпълнителен лист № 6244 от 14.03.2023 г. по ч. гр. д. № 36954/2022 г. на СРС и изпълнителен лист № 1376 от 06.04.2023 г. по гр. д. № 50741/2022 г. на СРС. Сумите по издадените изпълнителни листи били прихванати с вземания на ищците към ответника по изп. д. № 341/2023 г. на ЧСИ Р. М., като затова ищците направили изрично изявление до съдебния изпълнител, който го е обективирал в поканата за доброволно изпълнение, изпратена до [фирма]. Въпреки това ответникът образувал изп. д. 20238440401396 г. по описа на ЧСИ С. Я., рег. № 844 КЧСИ и район на действие – Софийски градски съд. Молят да се признае за установено, ищците не дължат на ответното дружество претендираните суми, тъй като вземанията на [фирма] по изпълнителен лист № 6238 от 14.03.2023 г. и изпълнителен лист № 6244 от 14.03.2023 г. по ч. гр. д. № 36954/2022 г. на СРС и изпълнителен лист № 1376 от 06.04.2023 г. по гр. д. № 50741/2022 г. на СРС са погасено чрез прихващане преди образуването на това изпълнително дело. Претендират разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от [фирма], ЕИК *****. Ответникът намира предявените икове за неоснователни и оспорва твърдяното прихващане с доводите, че липсвало изявление за прихващане и същото не било стигнало до адресата. Моли искът да се отхвърли. Претендира разноски. Прави възражение по чл. 78, ал. 5 ГПК.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства и въз основа на закона, достигна до следните фактически и правни изводи:

Разпоредбата на чл. 439 ГПК предвижда защита на длъжника по исков ред, след като кредиторът е предприел изпълнителни действия въз основа на изпълнителното основание. Законодателят е уредил защитата на длъжника да се основава само на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание.

В случая в тежест на ищците е било да установят, че в полза на [фирма] са издадени изпълнителни листове, вземанията по който са включени процесните суми, както и да докажат твърдените от тях положителни факти за извършване на извънсъдебно прихващане и уведомяване за това на [фирма]. В тежест на ответника е било да докаже да докаже съществуването на задължението на ищците.

От събраните по делото писмени доказателства се установява, че с Решение № 13451 от 24.11.2022 г. по гр. д. № 50471/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в е признато за установено по предявения от името на [фирма] против З. С. Н. иск с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал. 2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 и сл., чл. 154 и чл. 155 от Закона за енергетиката (ЗЕ) вр. с чл. 79 ЗЗД, че З. С. Н., дължи в полза на [фирма] сумата от 3,55 лева, представляваща стойност на доставена и потребена топлинна енергия в топлоснабден имот, представляващ апартамент № 1, находящ се в [адрес], абонатен № ****, за периода 01.03.2019 г. – 06.07.2019 г., ведно със законна лихва върху горепосочената сума, считано от 07.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена заповед за

изпълнение на парично задължение от 13.07.2022 г. по гр.д. № 36954/2022 г. по описа на СРС, 160 състав, предявеният иск с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 и сл., чл. 154 и чл. 155 от Закона за енергетиката (ЗЕ) вр. с чл. 79 3ЗД е отхвърлен за разликата над уважения размер от 3,55 лева до пълния предявен размер от 170,79 лева и за периода 01.05.2018 г. – 28.02.2019 г. Със същото решение е признато е за установено по предявения от името на [фирма] против П. С. Н., ЕГН: ***** иск с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 и сл., чл. 154 и чл. 155 от Закона за енергетиката (ЗЕ) вр. с чл. 79 3ЗД, че П. С. Н. дължи в полза на [фирма], сумата от 3,55 лева, представляваща стойност на доставена и потребена топлинна енергия в топлоснабден имот, представляващ апартамент № 1, находящ се в [адрес], абонатен № ****, за периода 01.03.2019 г. – 06.07.2019 г., ведно със законна лихва върху горепосочената сума считано от 07.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 13.07.2022 г. по гр.д. № 36954/2022 г. по описа на СРС, 160 състав, предявеният иск с правно основание чл. 422 вр. с чл. 415, ал.2 вр. с чл. 124 от ГПК вр. с чл. 149 и сл., чл. 154 и чл. 155 от Закона за енергетиката (ЗЕ) вр. с чл. 79 3ЗД за разликата над уважения размер от 3,55 лева до пълния предявен размер от 170,79 лева и за периода 01.05.2018 г. – 28.02.2019 г. е отхвърлен. С това решение З. С. Н. и П. С. Н. са осъдени да заплатят в полза на ищеца [фирма] на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 42,71 лева, представляваща разноси в исковото производство по гр.д. № 50741/2022 г. по описа на СРС, ГО, 160 състав, съразмерно на уважената част от исковете, а [фирма] е осъдена на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да заплати на З. С. Иванова сумата от 181, 66 лв. – съдебни разноси, съразмерно на отхвърлената част от исковете. С Решение № 505/11.01.2023 г. по гр.д. № 50741/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в Решение № 13451 от 24.11.2022 г. по гр.д. № 50471/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в и [фирма] е осъдена на основание чл. 78, ал. 3 ГПК да заплати на П. С. Н. сумата от 181, 66 лв. – съдебни разноси, съразмерно на отхвърлената част от исковете.

От приложените писмени доказателства и преписа от изп.д. № 20237900400341 по описа на ЧСИ Р. М. се установява, че посоченото изпълнително дело е образувано по молба на взыскателката З. С. Н. от 14.02.2023 г., към която е приложен изпълнителен лист от 09.02.2023 г., издаден по гр.д. № 50741/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в, с който [фирма] е осъдено да ѝ заплати сумата от 181, 66 лв., представляваща съдебни разноси. По делото се съдържа изпратена с изх. № 8474/17.02.2023 г. покана за доброволно изпълнение до длъжника, с която [фирма] е поканено да заплати задължение по изпълнителното дело в общ размер на **599, 77 лв.**, включващо главница (присъдени разноси в размер на 181, 66 лв.), адвокатски хонорар по изпълнителното дело в полза на взыскателя – 250 лв., такси и разноси по изпълнителното дело в размер на 215 лв. Дружеството длъжник е уведомено, че въз основа на молба на взыскателя от длъжимата по изпълнителния лист сума е **приспадната сума от 46,89 лв.**, представляваща главница 3, 55 лв. със законна лихва, считано от 07.07.2022 г. до окончателното изплащане, която към 03.03.2023 г. е в размер на 0, 63 лв. и 42, 71 лв. – разноси по делото. Видно от приложената разписка поканата е връчена на длъжника на 21.02.2023 г. Търсената с поканата сума представлява разликата

между подробно посочените суми по пера и сумата, която е съдебно призната на [фирма] по същото изпълнително основание, по което е издаден и изпълнителния лист на З. С. Н. и за която сума вискателката е заявила, че е извършено прихващане по реда на чл. 103 ЗЗД още в молбата за образуване на изпълнителното дело. С разпореждане от **14.03.2023** г. на основание чл. 433, ал. 2 ГПК производството по изпълнителното дело е прекратено.

От приложените писмени доказателства и преписа от изп.д. № 20237900400340 по описа на ЧСИ Р. М. се установява, че посоченото изпълнително дело е образувано по молба на вискателката П. С. Н. от 14.02.2023 г., към която е приложен изпълнителен лист от 09.02.2023 г., издаден по гр.д. № 50741/2022 г., по описа на СРС, 160 с-в, с който [фирма] е осъдено да ѝ заплати сумата от 181, 66 лв., представляваща съдебни разноски. По делото се съдържа изпратена с изх.№ 8455/17.02.2023 г. покана за доброволно изпълнение до длъжника, с която [фирма] е поканено да заплати задължение по изпълнителното дело в общ размер на **642,48 лв.**, включващо главница (присъдени разноски в размер на 181, 66 лв.), адвокатски хонорар по изпълнителното дело в полза на вискателя – 250 лв., такси и разноски по изпълнителното дело в размер на 215 лв. Дружеството длъжник е уведомено, че въз основа на молба на вискателя от длъжимата по изпълнителния лист сума е **приспадната сумата от 4,18 лв.**, представляваща главница 3, 55 лв. със законна лихва, считано от 07.07.2022 г. до окончателното изплащане, която към 03.03.2023 г. е в размер на 0, 63 лв. Търсената с поканата сума представлява разликата между подробно посочените суми по пера и сумата, която е съдебно призната на [фирма] по същото изпълнително основание, по което е издаден и изпълнителния лист на П. С. Н. и за която сума вискателката е заявила, че е извършено прихващане по реда на чл. 103 ЗЗД още в молбата за образуване на изпълнителното дело. Видно от приложената разписка поканата е връчена на длъжника на 21.02.2023 г. С разпореждане от **13.03.2023** г. на основание чл. 433, ал. 2 ГПК производството по изпълнителното дело е прекратено.

По делото са обявени за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че в полза на [фирма] е издаден изпълнителен лист от 14.03.2023 г. по ч.гр.д. № 36954/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в, с който З. С. Н. е осъдена да заплати на [фирма] сумата от 3, 55 лв. – представляваща стойност на доставена и потребена топлинна енергия в топлоснабден имот, представляващ апартамент № 1, находящ се в [адрес], аб. № **** за периода от 01.03.2019 г. до 06.07.2019 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано то 07.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и изпълнителен лист от 14.03.2023 г. по ч.гр.д. № 36954/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в, с който П. С. Н. е осъдена да заплати на [фирма] сумата от 3, 55 лв. – представляваща стойност на доставена и потребена топлинна енергия в топлоснабден имот, представляващ апартамент № 1, находящ се в [адрес], аб. № **** за периода от 01.03.2019 г. до 06.07.2019 г., ведно със законната лихва върху горепосочената сума, считано то 07.07.2022 г. до окончателното ѝ изплащане и изпълнителен лист от 06.04.2023 г. по гр.д. № 50741/2022 г. по описа на СРС, 160 с-в, с който З. С. Н. и П. С. Н. са осъдени да заплатят на [фирма] сумата от 42, 71 лв. – представляваща съдебни разноски в исковото производство. Въз основа на тези

изпълнителни листи и подадената **молба от 17.05.2023 г.** на [фирма] е образувано изп.д. № 20238440401396 по описа на ЧСИ С. Я.. Видно от приложения по делото заверен препис от изпълнителното дело в него се съдържа молба от 09.06.2023 г., подадена от адв. З. Обидимска в качеството ѝ на процесуален представител на длъжниците З. С. Н. и П. С. Н.. В молбата са посочени обстоятелства относно образуваните и прекратени изп.д. по описа на ЧСИ Р. М., заявено е, че вземанията на вискателя в настоящото изпълнително дело са погасени чрез прихващане преди образуване на настоящото изпълнително дело и е поискано същото да бъде прекратено. По делото е постъпило становище на вискателя [фирма] за неоснователност на направеното искане и същото е оставено без уважение от съдебния изпълнител.

При така установените обстоятелства, настоящият състав намира, че исквете за основателни и доказани.

По делото се установи, че между страните са били налице насрещни изискуеми и ликвидни парични вземания. П. С. Н. и З. С. Н. са подали молби и въз основа на тях и издадените им изпълнителни листове са образувани изп.д. 340/2023 г. и изп.д. 341/2023 г. по описа на ЧСИ Р. М.. Видно от изпратени покани за доброволно изпълнение, които безспорно са получени от длъжника [фирма] дружеството е уведомено за волята на П. С. Н. и З. С. Н. за прихващане на насрещните задължения. Само по себе си прихващането на съдебно признати вземания, които не попадат сред изброените в чл. 105 ЗЗД, представлява едностранно изявление и не се изисква съгласие от насрещния длъжник, респ. кредитор. Съгласно чл. 104, ал. 2 ЗЗД двете насрещни вземания се смятат погасени до размера на по-малкото от тях от деня, в който прихващането е могло да се извърши. По тази причина и съдебният изпълнител по изп.д. № 340/2023 г. и изп.д. 341/2023 г., двете по описа на ЧСИ Р. М., е изпратил покана за доброволно изпълнение до длъжниците за суми, от които са прихванати дължимите в полза на длъжника вземания от вискателите.

Обстоятелството, че в поканата е използван глаголът „приспадам“ вместо правният термин „прихващам“ не може да обуслови невалидност на извършеното прихващане. От съдържанието на поканите за доброволно изпълнение несъмнено става ясно, че волята на вискателите е била именно да бъдат прихванатите насрещните им задължения. Още повече в самата покана подробно е описан изпълнителният титул и изпълнителното основание, въз основа на който е издаден., т.е. при положена добросъвестна грижа длъжникът [фирма] веднага може да разбере какво представляват прихванатите суми. Още повече, че същият е разполагал с 14-дневен срок за доброволно изпълнение и в случай на необходимост е могъл да направи справка по изпълнителното дело и да установи какво представляват насрещните задължения на П. С. Н. и З. С. Н., а и самите вземания на страните главница и разноси по едно и също гражданско дело.

Изп.д. № 20238440401396 по описа на ЧСИ С. Я. е образувано след като задълженията на П. С. Н. и З. С. Н. са погасени. Към момента на образуване на изпълнителното дело те не дължат на „Топлофикация София“ присъдените с изпълнителните листове от 14.03.2023 г. суми, поради което и предявените отрицателни

установителни искове са основателни и следва да бъдат уважени. Следва да се отбележи още, че предявяването на исковете по чл. 439 ГПК е единствената процесуална възможност за защита на длъжниците, доколкото съдебният изпълнител не разполага с компетентност да прецени дали са настъпили материалноправните последици на прихващането.

По разноските

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответника следва да бъдат присъдени и сторените от ищците разноски както следва: 100 лв. държавна такса, 600 лв. – адвокатски хонорар, платен общо от ищците по 300 лв. на всяка и 5 лв. – такса за издаване на обезпечителна заповед.

Мотивиран от посоченото, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 439 ГПК по отношение на [фирма], ЕИК *****, със седалище и адрес на управление [адрес], че **З. С. Н.** с ЕГН ***** с адрес в [адрес], **НЕ ДЪЛЖИ** на [фирма], ЕИК ***** сумата в размер на **3,55 лв.** – главница, представляваща стойност на доставена и потребена топлинна енергия в топлоснабден имот – апартамент № 1, находящ се в [адрес], аб. № **** за периода от 01.03.2019 г. до 06.07.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 07.07.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от **21, 36 лв.** – присъдени съдебни разноски по гр.д. № 50741/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 160 с-в, тъй като вземането е погасено чрез прихващане по изпълнително дело № 20237900400341 по описа на ЧСИ М. преди образуването на изп.д. № 1396/2023 г. на ЧСИ С. Я..

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл. 439 ГПК по отношение на [фирма], ЕИК *****, със седалище и адрес на управление [адрес], че **П. С. Н.** с ЕГН ***** с адрес в [адрес], **НЕ ДЪЛЖИ** на [фирма], ЕИК ***** сумата в размер на **3,55 лв.** – главница, представляваща стойност на доставена и потребена топлинна енергия в топлоснабден имот – апартамент № 1, находящ се в [адрес], аб. № **** за периода от 01.03.2019 г. до 06.07.2019 г., ведно със законната лихва, считано от 07.07.2022 г. до окончателното изплащане на вземането и сумата от **21, 36 лв.** – присъдени съдебни разноски по гр.д. № 50741/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 160 с-в, тъй като вземането е погасено чрез прихващане по изпълнително дело № 20237900400341 по описа на ЧСИ М. преди образуването на изп.д. № 1396/2023 г. на ЧСИ С. Я..

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК [фирма], ЕИК *****, със седалище и адрес на управление [адрес] да заплати **З. С. Н.** с ЕГН ***** с адрес в [адрес] сума в размер на **352, 50 лева** разноски по производството.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК [фирма], ЕИК *****, със седалище и адрес на управление [адрес] да заплати **П. С. Н.** с ЕГН ***** с адрес в [адрес] сума в

размер на **352,50 лева** разноси по производството.

Решението може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването на препис с въззивна жалба пред Софийски градски съд.

Съдия при Софийски районен съд: _____